

بسم الله الرحمن الرحيم

د يهودو د رژيم پنگول؛ پوځي هوډ غواړي، خو د اسلامي خاورو حکام يې ځنډوي!

(ژباړه)

د فلسطين مبارکې خاورې په سوېل کې «طوفان الاقصی» عملياتو وښوده، چې د فلسطين اشغال تر اوسه يو سياسي تصميم و، هغه هم د يهودو د رژيم د خوندي کولو له لارې او همداراز د لاسپوڅو رژيمونو تصميم و، چې د خپلې مزدورې ارادې د ماتولو هڅه يې نه کوله. هو، رژيمونو تل د دغه تصميم لپاره خيالي توجیه گانې لټولې دي او دا وېره لري چې امت کمزوری او دښمن يې قوي دی؛ سره له دې چې امت کمزوری نه دی او يوازې همدغه رژيمونه او هغه بې زړه او سست دښمن کمزوری دی.

د دغه رژيم د بې زړه توب لپاره يوازې د شنبې ورځې د پېښې تصويرونه هم بسنه کوي! دا هغو کسانو لپاره يوه استخباراتي او امنيتي ماته وه، چې د نړۍ د يوې تر ټولو غښتلې استخباراتي شبکې په توگه پېژندل کېږي او داسې به ښودل کېده چې يو نه ماتېدونکی پوځ لري؛ خو کله چې مجاهدين ښارگوټي ته ننوتل، داسې يو وضعيت و لکه هلته چې هېڅ پوځ نه وي؛ وسلې يې کښې او ټانکونه يې بې غږه وي او داسې معلومېده لکه دغه رژيم چې له امنيتي، پوځي او رواني اړخه ماتې خوړلې وي. دا يې په ډاگه کړه چې د يهودو رژيم هېڅ اساس نه لري، يوازې گرمې وسلې لري، چې د ختمېدو په حال کې دي. نننياهو شنبه له بايدن څخه د اوسپنيزې گومبډې مرسته وغښته؛ هغه چې چې همداسې بې گټې پاتې شوه. جگړې يې يوازې په ټکنالوژۍ او پيسو تقويه کېږي. د جگړې لپاره رښتيني لېوالتيا نه لري؛ عقیده او زړورتيا يې نشته؛ انساني زيانونه ورته د زغم وړ نه دي او روحیه يې مړه شوې ده. ځکه چې دوی د فلسطين اوسېدونکي نه دي. که چېرې د خپلو هېوادونو په پرتله ورته دلته ښايسته ژوند چمتو نه شي؛ هېڅکله به پاتې نه شي؛ ځکه دوی د دنيا د ژوند لپاره تر ټولو ډېر حريص خلک دي. همدارنگه د هرې پېښې پرمهال يې تېښته عادت دی؛ بلکې د لويې جگړې پرمهال د دغه رژيم گډوډي او نا ارامي به ډېر خلک حيران کړي؛ دغه اوږد غم او د رژيم زوال زغمل خو لرې خبره ده.

خو د امت د ځواکونو په اړه ډېرو خبرو ته اړتيا نشته؛ ښه بېلگه يې د هغو څو سوو يا څو زرو کسانو اقدام و، چې تېره ورځ يې ترسره کړ. که څه هم په ځينو راپورونو کې راغلي، چې د بریدگرو شمېر تقريباً ۲۵۰ مجاهدين وو؛ دوی د وسايلو په جوړولو کې تر خپل توان پورې ابتکار کړی و، په سپېڅلې عقیده او زړورتيا سمبال وو او په دې وتوانېدل چې د دښمن نه ماتېدونکی پوځ حيران کړي او د څو ساعتونو په جريان کې يې د فلج کېدو تر کچې ورسوي. نو که اسلامي امت په ټول توان او زور سره د جگړې ډگر ته داخل شي؛ هغه وخت به څه حالت وي؟! هغه امت چې د شمېر، پيسو او خلکو له نظره

بدیل نه لري او د یهودو رژیم یې له هرې خوا کلانېد کړی چې په زړه کې یې د فلسطین مبارکه خاوره ده. په دغه امت کې داسې پوځونه شته، چې یوازې حرکت او مېړانې ته په تمه دي او میلیونونه کسان داسې دي، چې د جذبې حالت لري او ان تر دې هم ډېر په جوش کې دي.

د دغه رژیم ماتېدل کومه نوې خبره نه ده. له مسلمانانو سره د هر ځل مخامخ کېدو په حالت کې دغه ماته تکرارېږي، هغه که هر څومره وړه هم وي. په حقیقت کې اساسي دلیل همدا دی، چې د دغه رژیم پر سستوالي، ښکېدو او له منځه تگ باندې قضاوت وکړي. د یهودو رژیم د یوې وېشل شوې ډلې حیثیت لري او موږ فکر کوو چې متحد دي؛ په داسې حال کې چې زړونه او غوښتنې یې له یو بل سره په ټکر کې دي.

له بلې خوا په امت کې د شجاعت رامنځته کولو پېښې ډېرې دي؛ ان که کوچنۍ هم وي او یا د یوه اړخ لخوا ترسره شي، خو دغه اتلولۍ د دوی په اعمالو کې ډېرې لویې دي. افغانان له زبرځواکونو سره وجنگېدل او هغوی یې وشړل، د عراق مقاومت د اشغالگرې امریکا پوزه په خاوره وموښله. د قره باغ سیمه تر ۳۰ کلونو ډېره ارمنیانو اشغال کړې وه؛ خو د آذربایانو لخوا په څو ساعتونو کې ازاده شوه. مسلمانو اتلانو د ۱۹۷۳م کال په اکتوبر کې د ۲۰۲۳م کال د اکتوبر په څېر د یهودو پر رژیم داسې ناپامه برید وکړ؛ یهود یې تارومار کړل او دغه پېښې دا څرگندوي چې که چېرې امت جگړه پیل کړي، نو ډېره حیرانوونکې به وي. معیارونه او محاسبې به گډې ودې کړي، حد او اندازه به تر پښو لاندې کړي؛ پرته له هغه څه چې دسیسه جوړوونکو رژیمونو محدود کړي دي.

ستونزه هېڅکله زموږ یا د دوی په قدرت کې نه ده، بلکې ستونزه د تحریف شوې سنجونې په معیار کې ده. د هغوی قدرت خیالي دی چې لاسپوڅي رژیمونه ورته حریص او لېوال دي او زموږ کمزوري هم هسې یو خیال او دروغ دي، چې لاسپوڅي رژیمونه ورته حریص او لېوال دي. همدارنگه دغه رژیمونه د فلسطین بې وسلې وگړي د یهودو له حریص پوځ سره پرتله کوي؛ په داسې حال کې چې امت او د هغه ځواکونه یې په دغو محاسبو کې له پامه غورځولي دي او په پایله کې امت له خپلو قوي وسلو او لویو وسایلو څخه لاس اخیستی دی.

تر ټولو خطرناک شیان چې په اسلامي خاورو کې اوسني رژیمونه له وېرې او گواښ سره مخ کوي، همدغه پېښې او اتلواله او ټکان ورکوونکي دریځونه دي، چې امت ته انرژي وربښي او د عزت، یووالي او د نږدې ازادۍ هیلې ورکوي. سره له دې چې خلک پوهېږي چې پر وړاندې یې یوازینی خنډ د دوی حکام دي او په پای کې دغو حاکمو رژیمونو په دې پېښو کې د یهودو د رژیم هغه کمزوري او تزلزل ولید، چې تراوسه یې نه و لیدلی. موږ وینو چې دوی هر ځل هڅه کوي، چې دغه پېښې او حالتونه په سیاست پورې وتړي، د دسیسو په واسطه یې احاطه کړي او پایلې یې په چمتو شوو طرحو او

نړيوالو پروژو کې په ارزانه توگه وړاندې کړي؛ ترڅو هر برياليتوب د خپل توان تر کچې پر ماته بدل کړي او د هر برياليتوب د مخنيوي په لاره کې پوره هڅې وکړي.

له شک پرته چې د سپېڅلې خاورې ازادول ناممکن نه دي، بلکې د الله سبحانه و تعالی په مرسته اسان او نږدې دي؛ خو امت بايد د اسلامي مفاهيمو په مرسته د هېوادپالنې مفکوره له منځه يوسي او په خپلو ذهنونو کې بايد مرزونه ونړوي، ترڅو پخپله دغه مرزونه او ناوړه افکار د ځمکې له منځ څخه هم ورک شي. امت بايد پوه شي چې د ازادۍ وسايل يې همغه قدرتونه او پوځونه دي، چې له څه وخت راهيسې د جگړې له ډگر څخه گوښه شوي دي. اوس د دې وخت را رسېدلی دی، چې يوې لويې جگړې ته داخل شي، ځکه د دغه رژيم لپاره يوې لويې جگړې ته اړتيا ده. دغه ناوړه رژيم پخپل قدرت سره دوام نه شي کولی، بلکې دوام يې د مزدورو او لاسپوڅو حکامو په مرستو پورې تړلی دی. د يهودو رژيم يو بې زړه رژيم دی، چې د هېڅ انساني زيان زغم نه لري او هر انساني زيان يې د دې لامل کېږي، چې دوی او د دوی ملاتړي گډوډ او وپاشل شي.

نو دا د امت مسوليت دی چې زړه ور او جنګي ځواکونه په غېږ کې ونيسي او له کين او بني اړخ څخه د خپلو اتلانو مرسته وکړي او د خپلو اولادونو د نويو اتلوليو د پراخوالي لپاره حرکت وکړي. مور په ځانگړې توگه په امت کې د قوت او قدرت څښتنان يادوو؛ هغه کسان چې د دوی لپاره د ځنځيرونو د ماتېدو وخت را رسېدلی دی، ترڅو الله سبحانه و تعالی له دوی څخه هغه څه وويني، چې غواړي يې او خلک هم همغه ستره ورځ وويني. د يهودو په رژيم کې پر اوسنيو ډارنو سربېره د بې زړه حکامو او د لاسپوڅو رژيمونو او د دوی د وليانو او دوستانو د تېښتې ورځ هم وويني! د لوی نصرت ورځ او په ازاد شوي مسجدالاقصی کې د لمانځه اداکول هم وويني او دا کار د الله سبحانه و تعالی لپاره سخت نه دي.

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [آل

عمران: 160]

ژباړه: که الله له تاسو سره مرسته وکړي (لکه د بدر په جگړه کې يې چې وکړه) هېڅوک به پر تاسو بريالي نه شي او که هغه مو پرېږدي (ستاسو له مرستې څخه لاس واخلي، لکه د احد په جگړه کې) نو ايا څوک به ستاسو مرسته وکړي؟
مومنان دې يوازې پر الله توکل وکړي.

د ۴۶۴ شمېرې له الرايه جريدې څخه اخيستل شوې

ليکوال: استاد يوسف أبوزر

ژباړن: صهيب منصور